

Ραδιοφωνική έκπομπή διά τήν 18 ην
Φεβρουαρίου, 1973, ημέραν ΚΥ -
ΡΙΑΚΗΝ καί ώραν : 20. -20.30

205

Τήν έκπομπήν παρουσιάζουν ο ΚΩΣΤΑΣ
ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ καί ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥ-
ΚΑΚΗΣ. Τραγουδᾷ ἡ ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ.

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ξέρεις ἀγαπητέ μου Δημήτρη ὅτι σήμερα ἔχομε 18 Φεβρουαρίου ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναί, ἀκριβῶς, 18 Φεβρουαρίου. Τό ξέρω
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δέν σιέφθηκες ὅμως ὅτι σήμερα ἀνοίγει τό Τριώδιον, ἀρχίζει ἡ ἐποχή τοῦ Καρναβαλιού.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' αὐτό τό σιέφθημα, μά γιά νά εἶμαι εἰλικρινής, περίμενα νά σε ἴδω ντυμένο πιερρότο μέ κουδουνάκια. Δέν σε εἶδα καί νόμισα πῶς ἔκανα λάθος στήν ἡμερομηνία.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ἐγώ στό θυμήσα αὐτό, γιατί ἔχω ἄλλο λόγο. Τώρα τελευταῖα, μάς εἶχανε ἀπασχολήσει τά πρῶτα χρόνια τῆς Ἀθήνας μέ τόν ἐρχομό τοῦ "Οθωνος. Νομίζω ὅτι μά καί βρισκόμαστε σέ ἐποχή ἀποικρηάτι- κη, οἱ ἀκροατές μας θά ἤθελαν ν' ἀκούσουν τά παλιά ἀποικρηάτια χρόνια τῆς Ἀθήνας.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εἶμαι ἀπόλυτα σύμφωνος. Καί ξέρεις πρῶτα πρῶτα πῶς μαθαίνανε οἱ περισσότεροί Ἀθηναῖοι ὅτι μπῆκε τό Τριώδιον ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πῶς τό μαθαίνανε ; Ἀπό τό ἡμερολόγιο φυσικά
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν εἶμαι πολύ σίγουρος γι' αὐτό. Βέβαια, κάθε πρωί, μά νοικο- κυρά ἔνοβε τό φυλλαράκι τοῦ ἡμερολογίου της, μά ἔάν διάβαζε Κυριακή - 18 Φεβρουαρίου, δέν πρόσεχε καί τά φιλά γραμματάκια ἀπό κάτω πού σημειώνανε : "Ἀρχεται τό Τριώδιον. Γύριζε ὅμως πάντα τό φύλλο τοῦ ἡμερολογίου ἀπό τήν πίσω πλευρά καί διάβαζε τό σχετικό αἰσθηματικό τετράστιχο...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί τί τίς θέλανε οί μασπαράδες τίς φοθσικες ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σέ μιά συνάντησι μασπαράδων στόν δρόμο, ήτανε φυσικό ν' αρχίση φουσιολόμος. "Οποιος ήτανε έφωδιασμένος μ' αυτό τό άκίνδυνο καί άνώδυνο καί άβλαβές όπλο, ήρχιζε στίς φουσιές τόν αντίπαλό του καί χάλαγε ό κόσμος. Καί έντός από τά χασάπικα πού είχανε αυτόν τόν άποικρηάτικο διάκοσμο μέ τίς φοθσικες, είχαμε καί τά μαραγιούδικα πού πουλούσανε επίσης) ^{ένα} άποικρηάτικο είδος

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δέν είμαστε καλά. Τά ξυλουργεΐα ; Τί φτιάνανε δηλαδή ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ροιάνες. Μεγάλες ή μικρές ξύλινες ροιάνες πού κάνανε ένα κρότο ένκωφαντικό : Γιρρ... γιρ... γιρ... γιρ...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Εχομε λοιπόν καί λέμε : Τά κουρεΐα, τά κρεοπωλεΐα καί τά μαραγιούδικα πού πουλούσαν άποικρηάτικα είδη. Τίποτε άλλο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τά κομμωτήρια. Βέβαια δέν ύπήρχαν κομμωτήρια στήν 'Αθήνα του σημερινού τύπου. 'Υπήρχαν όμως δυό ή τρία άριστοκρατικά κομμωτήρια, του Βελισσαρίου πού τό πήρε άργότερα ό άλησμόνητος φίλος μας Κώστας Χαμαράκης, τό κομμωτήριο του Στίνη πού νομίζω ότι ύφίσταται ακόμα καί σήμερα από τους διαδόχους του καί τό άριστοκρατικώτερο άπ' όλα, τό κομμωτήριο του Σουβλή στήν όδόν 'Ερμού. Αύτά τά τρία κομμωτήρια, νοικιάζανε βέβαια ντόμικα μεταξωτά καί μεγάλης πολυτελείας, μά διαθέτανε καί άκριβές περροσικες Πομπαντούρ ή Μαρίας 'Αντουανέττας για τίς άθηναΐκες πού ήθελαν νά καταπλήξουν μέ λευκή περροσικα. Κι' έντός πάλι άπ' όλα αύτά, ύπήρχε καί τό κατάστημα του Παναύλη στήν όδόν 'Ερμού.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τό κατάστημα του Παναύλη ; Τί ήτανε αυτός ό Παναύλης ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ενας εύφυστατος έμπορος της όδου 'Ερμού, πού έραβε άποικρηάτικα κοστούμια καί τά πουλούσε σε έξωφρενικές τιμές. Για νά πεισθής, αγαπητέ μου Γιάγιο, έχω αντιγράψει εδώ μιά διαφήμησι του Παναύλη πού δημοσιευότανε στά 1883, εδώ κι' ένενήντα χρόνια. Διάβασέ την νά κατατοπισθής.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Γθά νά ἴδοῦμε... (Διαβάζει) Αἱ Ἐποικρέω ἔφθασαν. Θέλετε κυρία μου, νά μεταμφιεσθῆτε εἰς μαριησίαν ἐποχῆς Λουδοβίκου δεκάτου τετάρτου ; θέλετε νά μεταμφιεσθῆτε εἰς βαρώνην ἢ κόμησσαν Ναπολεοντείου ἐποχῆς ; θέλετε νά γίνετα κυρία Ταλλιέν ἢ κυρία Ρεκαμιέ, ἐποχῆς Ντιρεκτουάρ ; θέλετε νά ἐνδυθῆτε ὡς ἰσπανίς χορεύτρια Κάρμεν ; θέλετε νά ὁμοιάσητε μέ ὀλλανδέζαν γαλακτοπώλιδα ; Προτιμᾶτε νά ἐμφανισθῆτε ὡς ἀνθοπώλις τῆς Πάρμας καταστόλιστος μέ μενεξέδες, βιολέττ ντέ Πάρμ ; Ἐμπρός εἰς τοῦ Παναύλη... θέλετε ἀγαπητέ Κύριε νά μεταμφιεσθῆτε εἰς Ναπολέοντα, ἢ Λουδοβίκον ἢ Φραγκίσκον πρῶτον ἢ Ἰάκωβον τῆς Ἀγγλίας ; θέλετε μήπως νά γίνετε Βαγιαζήτ σουλτᾶνος ἢ βεδουῖνος τῆς ἐρήμου ἢ κινέζος αὐτοκράτωρ ; Μήπως προτιμᾶτε νά ἐμφανισθῆτε ὡς πειρατής Νικολά Σουριούφ ἢ ἄγγλος πειρατής Φρόνσις Ντρέϊν ἢ ἰσπανός ταυρομάχος ἢ Σικελός ἰχθυοπώλης ἢ ῥώσος μουζτικος ; Ἐμπρός εἰς τοῦ Παναύλη... Εἰς τό μέγα καταστημα ὑφαφμάτων Παναύλη, ὅπου λειτουργεῖ καί εἰδικόν τμήμα διά παιδικᾶς μεταμφιέσεις εἰς Πιερρότους, Κολομπίνας, Μαγεῖρους, ἀνθοπώλιδας, ἰατρούς ἢ δραγώνους τῆς Πρωσίας καί διαβολᾶνια τῆς Κολάσεως... Ἐμπρός εἰς τοῦ Παναύλη.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εἶδες λοιπόν ἀποικρηάτιο ὄργασμό στήν παλιάν Ἀθήνα ;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί τά εἶχε ὅλα αὐτά τά κοστύμια αὐτός ὁ Παναύλης ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί περισσότερα ἀκόμη. Καί φροντίζανε οἱ κομψές κυρίες τῶν Ἀθηναίων, νά πηγαίνουν κρυφά στοῦ Παναύλη ὥστε νά μήν μαθαίνη ἡ ἄλλη τί κοστοῦμι φόρεσε καί τήν ἀναγνωρίση στόν χορό.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ὅλα αὐτά δείχνουν πόση διάθεσις ὑπῆρχε τότε γιά διασικέδασι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἡ διάθεσις γιά τό γλέντι τό ἀποικρηάτιο, ἦτανε εἶδος πρώτης ἀνάγκης. Καί τίς νύχτες ἀκόμη, οἱ κανταδόροι στούς δρόμους νοιώθανε αὐτήν τήν ἀνάγκη καί τροποποιούσανε τό ρεπερτόριό τους ἀφήνοντας τά δαικρύβρεκτα τραγούδια τους γιά νά ποῦν ἀποικρηάτια.

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι' ἔχω ὑπ' ὄφει μου ἓνα τῆροιο παλαότατο ἀθηναϊκό τραγοῦδι πού νομίζω πώς εἶναι τό μόνο κατά παρεξήγησιν τραγοῦδι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Λέγοντας κατά παρεξήγησιν, τί ἐννοεῖς ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ἐννοῶ ὅτι ἐνῶ εἶναι τραγοῦδι γραμμένο γιά ἓνα γυναικεῖο ὄνομα ἐν τούτοις ἔχει μεταβληθεῖ, ἀπό τήν χρῆσι, σέ ὄνομα ἀνδρικό.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄ, ξέρω ποιό ἐννοεῖς. Τό περίφημο τραγοῦδι τοῦ Γιαροῦμπη.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ἄκριβῶς. Ἀνδρικό ὄνομα Γ ι α ρ ο ῦ μ π η ς δεν ὑπάρχει καί οὔτε ἔχομε παραδείγματα ὅτι ἐγράφησαν ποτέ τραγοῦδια ἐρωτικά γιά νά ἐξυμνοῦν ἓνα ὄνομα ἀνδρικό. Συνεπῶς σιέφθημα ὅτι αὐτό τό εὐθυμο λαϊκό τραγοῦδι, ἔχει γραφεῖ γιά κάποια πού λεγότανε Ρ ο υ μ π ί ν α καί πιά χαϊδευτικά : Ρούμπη καί οἱ σωστοί του στίχοι θά ἦτανε : Γιά - Ρούμπη χάνομαι, γιά - Ρούμπη πεθαίνω, δηλαδή : Γιά τήν Ρούμπη χάνομαι, γιά τήν Ρούμπη πεθαίνω...
- Ἔχεις ἀντίρρησι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καμμιά ἀπολύτως ἀντίρρησι καί εἰλικρινῶς σοῦ λέω ὅτι σέ συγχαίρω γιά τήν σιέφει πού ἔκανες. Δέν μπορεί νά εἶναι ἀλλοιῶς.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Βέβαια παραμένει ἡ ἀπορία, γιατί τό ὄνομα ἐνός πολυτίμου λίθου, τό ρ ο υ μ π ί ν ι, νά γίνη, νά χρησιμοποιηθῇ γιά βαπτιστικό γυναικεῖο ὄνομα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καμμιά ἀπορία καί στό ἐξηγῶ ἀμέσως. Πολλές φορές ὄνόματα πολυτίμων μετάλλων ἢ πολυτίμων λίθων, γίνονται βαπτιστικά ἀτόμων.
- Ἔχομε γυναικεῖα ὄνόματα : Χρυσῆ, ἀπό τόν χρυσό, Ἀργυρώ ἀπό τόν ἄργυρο, Ἀσημίνα - Ἀσημάκης ἀπό τό ἀσημι, Μαργαρίτα ὄχι ἀπό τό γνωστό λουλοῦδι, μά ἀπό τό ἀρχαῖο ἐλληνικό Μαργαριτώ πού βγαίνει ἀπό τό μάργαρο, τό μαργαριτάρι τῶν ὀστράκων, ἔχομε ἀνόμη καί Μ α ν τ ῶ, Διαμάντω, Διαμαντίνα, Ἀδαμαντία, ὅπως καί Ἀδαμάντιος ἀπό τόν ἀδάμαντα. Δέν εἶναι χριστιανικά ὄνόματα αὐτά, μά ὄνόματα ἐλπίδος πού βγήκανε ἀπό τήν φτώχεια, μέ τήν ἀλπίδα τό παιδί νά λάμψη στήν ζωή του σάν χρυσάφι, σάν ἀσημι, σάν ρουμπίνι, σάν μαργαριτάρι.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Έτσι πρέπει νά εἶναι κι' ἄφοῦ εἶπαμε τόσο πολλά γιά τήν Ρουμπίνα, ἄς θυμηθοῦμε καί τό σχετικό τραγούδι της. Ἡ Κλειώ θά μᾶς τό θυμίση.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Γιά Ρούμπη χάνομαι
γιά Ρούμπη, πρε θαίνω ...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἄς ξαναγυρίσωμε τώρα στό Τριώδιον. Δέν ἦτανε μονάχα τό κουρεῖο μέ τά κρεμασμενα ντόμινα καί τούς πιερρότους πού ἔδινε στόν κοσμάκη τῆς γειτονιάς τήν ἀναγγελία τοῦ Τριωδίου. Αὐτό ἦτανε τό θαυματικό μέρος τῆς ὑποθέσεως. Εἶχαμε καί τό ἀκουστικό

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί ἐννοεῖς λέγοντας ἀκουστικό ; "Ἐβγαينه κανέναν τελάλης καί εἰδοποιοῦσε ὅτι ἄνοιξε τό Τριώδιον ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ὀχι βέβαια, μά ἀπό τήν γωνία τοῦ δρόμου, ἀκουγότανε τό τύμπανο πού ἀντηχοῦσε μέ ρυθμό στρατιωτικοῦ βήματος : Μπαρμπάμ - μπάμ - μπάμ... μπαρμπάμ - μπάμ - μπάμ... καί σέ μιά στιγμή ἀναστατωνότανε ἡ γειτονιά : Τό ~~γαϊτανάκι~~ γαϊτανάκι καλέ, τό γαϊτανάκι... Τρεχᾶτε...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ (φωνάζοντας) Καλά Σπυριδοῦλα, Πιπίτσα, τό γαϊτανάκι...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί γέμιζε ἡ γειτονιά ἀπό χαρούμενες φωνές. Στά παράθυρα καί τίς ἀβλόπορτες, κάνανε τήν εμφάνισί τους γυναῖκες μέ φαγιόλια καί τσεμπέρια, παιδιᾶ ἀχτένιστα καί ξυπόλητα πολλές φορές καθ' ὡς καί ὅχι λίγοι ἄνδρες ἀπό τά γειτονικά καφενεῖα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Εἶχε καλλιτεχνικό ἐνδιαφέρον τό γαϊτανάκι καί εἶναι πολύ φυσικό αὐτό, τήν ἐποχή πού ἡ φυχαγωγία στό σπίτι ἦτανε ἄγνωστη. Ραδιόφωνο, τηλεόρασις, δέν ὑπῆρχανε τότε, κινηματογράφος ἔστω δέν ὑπῆρχε. Καμμία μουσική ἀπόλαυσις γιά τόν κοσμάκη ἔξω ἀπό τήν καθιερωμένη ρομβία πού ἔπαιζε πάντα τά ἴδια καί τά ἴδια. Ξεχυνότανε λοιπόν ὅλος αὐτός ὁ κόσμος μέ τά τσόναρα ἀπό τίς ἀβλές γιά νά ἴδῃ τό θέαμα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μά πολλές φορές ἔβγαينه κι' ἕνας μπακάλης ἀγριεμένος...

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μπακάλης άγριεμένος, για ποιόν λόγο ; "Ητανε κατά του θεάματος της άποικρηάς ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι βέβαια, μά άκουγες τήν φωνή του μπακάλη που έλεγε : Δέν πιστεύω νά χορέφετε μπροστά στό μαγαζί μου... τραβάτε παρακάτω. Δέν έχω καμμιά δρεξι νά σηκώσετε δλη τήν σιόνη του δρόμου και νά μου γεμίσετε σιόνη τό βαρέλι μέ τήν φέτα και τό βαρέλι μέ τίς σαρδέλλες που 'χω άπ'όξω.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μέ τό δίκιο του ό χριστιανός. "Οιτώ άνθρωποι, δεκάξη πόδια θά χοροπηδούσανε στήν σιόνη του δρόμου και τά καρδελλοβάρελα του μπακάλη θ'άπορροφούσανε δλο αυτό τό ντουμάνι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Φυσιλιά ό παληάτσος, έπιχειρηματίας του θεάματος δέν ήθελε νά συμμορφωθῆ και άπαντούσε : Θα μάς κόψης τό φωμί μας κύρ' "Ανέστη ; Σκέπασε τά βαρέλια σου μ'ένα σεντόνι...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μέ σεντόνι και μέ σάβανο νά σιεπαστῆς έλόγου σου παληομασιναρά. Τραβάτε παρακάτω γιατί θα γίνη έδω της κακομοίρας...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και φυσιλιά τό γαιτανάνι έφευγε και πήγαινε πιο κάτω ένω ό επί κεφαλῆς μέ τήν σφυρίχτρα, μονολογοϋσε : Τί νά πῆς, όταν υπάρχουνε άπολίτιστοι άνθρωποι που δέν θέλουνε λίγη καλλιτεχνική απόλαυση...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Και σε λίγο άκουγότανε άλλο τύμπανο : Μπαραμπάμ - μπάμ - μπάμ... μπαραμπάμ - μπάμ - μπάμ...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στά περισσότερα άπ'αυτά τά θεάματα, προηγείτο τό τύμπανο, σαν διαφημιστικός προάγγελος. Και έρχότανε ό Φασουλῆς, μέ τό μικρό του κουκλοθέατρο και τόν Πασχάλη, τόν κωμικό του ήρωα... Και έλεγε ό μαριονετατζῆς : Πασχάλη, Πασχαλάκη, πολύ καλό παιδάκι, έβγα νά ίδῆς τήν κατάστασι... και αν ειχαι κόσμος νά δώσωμε τήν παράστασι...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Και πάλι έβγαινε ή γειτονιά στόν δρόμο μέ φωνές και λαχές : "Ο Φασουλῆς, ό φασουλῆς... τρεχάτε καλέ, ό Πασχάλης !...

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Παντού τά πάντα καί πάντοτε καί έσαεί, άγαπη έ μου Γιάγιο.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τί θέλεις νά πής μ' αυτό ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εξέ "Οτι οί μεγάλες φίρμες πάντα άποσπουν τόν θαυμασμό του κόσμου. Σήμερα τρέχει καί ή κουτσή Μαρηά νά θαυμάση τήν Αολομπριγιίττα ή τήν Λίζ Ταίηλορ... τότε ό κοσμάκης έτρεχε νά χειροκροτήση τόν Πασχάλη στόν Φασουλή. Καλλιτεχνική δόξα
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τί άλλα θεάματα βγαίνανε τήν πρώτη Κυριακή στούς δρόμους ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολλά. "Εβγαينه τό γαιδουράκι πού χόρευε, ή πάπια πού χόρευε κι' αυτή, έβγαينه ό Ξυλοπόδαρος πού έφτανε τά τρία μέτρα μπόϊ, τά 'Αραπάκια, τέσσερα πέντε καρβουνοβαμένα παιδιά πού χορεύανε κι' αυτά μέ μουσική, έβγαιναν οί γύφτισσες πού εΐχανε όρχήστρα γιά τόν χορό τους ένα γύφτικο κλαρίνο καί τά ντέφια τους
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Ακόμη δέν εΐπαμε τίποτε γιά τά μεγάλα θεάματα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τά μεγάλα θεάματα, ή Γιαμήλα, τά Ρόπαλα καί ό ποιητής του Κάρρου ποτέ δέν βγαίνανε από τήν πρώτη Κυριακή τής 'Αποκριάς. Γι' αυτό κι' έμεϊς θά τά φυλάξωμε γιά τίς έπόμενες Κυριακές, σύμφωνα μέ τήν παράδοσι. "Ομως στά συνοικιακά σπίτια, τό γλέντι άρχιζε από τήν πρώτη Κυριακή...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Στίς αυλές τών σπιτιών φυσικά, γιατί χώρος στά σπίτια δέν θά υπήρχε.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στίς αυλές βέβαια όπου έδινε κι' έπαιρνε τό τραγουδι μέ μαντολινο καί κιθάρα. Καί τραγουδούσανε κατά προτίμησιν εϋθυμα τραγούδια όπως τό περόφημο : Θαύμα πού 'δα ένα Σαββάτο...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μάλιστα καί καλά πού τό θυμήθηκες γιά νά μās τό τραγουδήση ή καλή μας συνεργάτις ή Κλειώ.
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Θαύμα πού - θαύμα πού 'δα
θαύμα πού 'δα ένα Σαββάτο
σ' ένα πλάτανο από κάτω...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

~~ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ~~

9.
Μιλάμε τώρα για την εποχή του 1900 μέ 1910, νομίζω, εβδομήντα δύο χρόνια πριν, γιατί νωρίτερα απ'αυτήν την εποχή γύρω στα 1865 στις αποικητικές οικογενειακές συναναστροφές τό τραγουδι ήτανε πιο παθητικό.

ΕΓΩ

~~ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ~~

"Οχι απόλυτα. Είχανε και τότε εϋθυμα λαϊκά αποικητικά τραγούδια, μά έχομε ένα αναμφιχρήτητο ντοκουμέντο, από τον Γεώργιο Δουρή που αναφέρει ότι λέγανε και δραματικά τραγούδια την 'Αποικηά...

ΓΙΑΝΝΟΥΚ.

~~ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ~~

→ Αυτό τό έχω υπ'όφει μου βέβαια, μά μου κάνει έντύπωση πως τό ξέρεις έσύ Ηιάγνο.

ΕΓΩ

~~ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ~~

→ Για νά τό λέω, θά πη ότι κάπου τό έχω διαβάσει και τό θυμάμαι. Πραγματικά ο Σουρής γράφει σ'ένα παλαιό του σατυρικό :

Νά κι'αυτό πως τό θυμοσμαι, μά βραδυά της Τυρινής,

έντυσαν έμένα μόνο

στρατιώτη Μακεδόνο

και μέ πήγανε σέ φίλους και καμπόσους συγγενείς.

'Ειαμάρωσαν τό κράνος, τό χρυσό πουκάμισό μου

κι'είπαν όλοι : Τό χρυσό μου...

Είχανε χορό μεγάλο μέ κυρίες μερικές

άρκετά ρομαντικές

τραγουδοϋσαν μέ κιθάρα και πολύ ρομαντικά

είς τό ρεϋμα της ζωής μου κι'έλλα τέτοια τραγικά

κι'όταν άρρισε ο δίσκος του ήλίου νά προβάλη

μάς έβγάλανε σταφίδες και χαλβά μέ σιμιγδάλι...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Μπράβο Γιάγνο μου. 'Αξίζει νά σοϋ απονεμηθῆ πρώτο βραβείο μνήμης. 'Εγώ λοιπόν αυτούς τούς στίχους του Δουρή, τούς είχα ξεχάσει. "Όμως μή νομίζεις ότι είναι απόλυτως άκροβείς. "Α όχι. Βέβαια μπορεί αυτές οι ρομαντικές κυρίες του 1860 νά τραγουδοϋσανε " είς τό ρεϋμα της ζωής μου," μά λέγανε και τόν Χαλαλάμη πολύ πολύ συχνά, έτσι σέν πειρακτικό τραγούδι.

ΚΛΕΙΣ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου)

"Ελα βρέ Χαράλαμπε,
νά σέ παντρέψωμε
Νά φᾶμε καί νά πιούμε
καί νά χορέψωμε·

κ·τ·λ· Κ·τ·λ·

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Ἐννοεῖται ὅτι τὸ πείραγμα ἦτανε ὅτι αὐτὸ τὸ τραγοῦδι ἀπευθυ-
νότανε σέ κάποιον ἀνύπαντρο τῆς συντροφιάς. Καί ἂν μὲν ὑπῆρ-
χέ κάποιος Χαράλαμπος, τὸ τραγοῦδι ἐπήγαινε μιᾶ χαρά. Ἄν ὁ-
μως τὸ γεροντοπαλλήναρο τῆς παρέας λεγότανε Ἄντῶμης ἢ Δη-
μήτρης ἢ Νικόλας, ἄλλαζε εὐνοια τὸ ὄνομα τοῦ Τραγοῦδιου καί
τραγουδοῦσαν ὅλοι μαζί : "Ελα βρ ἐ Νικολάκη νά σέ παντρέψωμε
ἔλα βρέ Δημητράκη, ἔλα βρέ Παντελάκη καί τὰ λοιπά...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Σχετικὰ μέ τὸ τραγοῦδι αὐτό, ἱστορικός ἔχει γίνεи στήν παλιὰ
τήν Ἀθήνα τοῦ 1900, ἕνας γάμος πού ξεκίνησε μ'αὐτὸ τὸ τρα-
γοῦδι.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Σοβαρά ; "Ἐγινε τέτοιο πρᾶγμα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

"Ἐγινε καί τὸ γράφανε τότε καί οἱ ἐφημερίδες. Ἦτανε μιᾶ γε-
ροντοκόρη στήν συντροφιά πού τήν λέγανε Μαριγοῦλα κι' ἕνα γε-
ροντοπαλλήναρο ὁ Γεράσιμος. Τραγουδοῦσανε λοιπόν οἱ ἄλλοι κα-
λεσμένοι : "Ελα βρέ Μαριγοῦλα νά σέ παντρέψωμε - μέ τόν Γερα-
σιμάκη καί νά χορέψωμε... Καί νά μὴ σοῦ τὰ πολυλογῶ Γιάγκο,
ἡ Μαριγοῦλα δέχθηκε ντροπαλή καί ὁ Γεράσιμος ἐπίσης καί
παντρευτήκανε σέ μιᾶ ἐβδομάδα...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Νά λοιπόν πού τὸ τραγοῦδι αὐτό εἶχε κι' ἕνα αἴσιο ἀποτέλεσμα.
Φαντάζομαι ὅτι θά χάλασε ὁ κόσμος στήν αὐλή ὅπου "γινε τὸ αὐτὸ
τραγουδιστικὸ συνοικέσιο...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Ἐχάλασε ὁ κόσμος, διότι ὁ γαμπρός, ὁ Γεράσιμος αὐτός πού ἦτα-
νε ἀμαξᾶς, δέν εἶχε καμμιά διάθεσι νά παντρευτῆ. Ὅμως ὅταν
φωνάξανε ὅλοι οἱ καλεσμένοι : Φισηθῆτε, φιληθῆτε... ἡ ὑποψή-
φια νύφη, ἡ Μαριγοῦλα ἀγνάλιασε τόν Γεράσιμο καί τοῦ ἔσκασε
τὸ φιλί τῶν ἀραβῶνων. Τήν φίλησε καί ὁ ἀμαξᾶς καί πλέον εἶχε
ἐκθέσει τήν νύφη καί θέλοντας καί μὴ τήν παντρεύτηνε.

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μιά λεπτομέρεια δέν είπαμε γιά τά λαϊνά αύτά άποικρηάτια γλέντια. Πηγαίνανε μασκέ οί καλεσμένοι ή όχι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θα σοϋ φανή παράξενο Γιάγιο μου άν σοϋ πω ότι οί περισσότεροι άν όχι ολοι, πηγαίνανε μασκαρεμένοι... Δηλαδή, τί μασκάρεμα ; Πρόχειρο καί έν τών ένόντων. Οί άνδρες συνήθως τυλιγόντουσαν μ' ένα σεντόνι, φορούσανε κι' ένα σαρίκι στό κ εφάλι, μαυρίζανε μέ κάρβουνο τό πρόσωπό τους καί παριστάνανε τούς άράπηδες...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι' οί γυναίκες ; Μασκαρευόντουσαν κι' αυτές ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Α τίς καημένες. Οί γυναίκες τής έποχής εκείνης ήτανε αξιολύπητες. Θέλανε νά παραστήσουν τόν πρόδρομο τής σημερινής μόδας καί ντυνόntonτουσαν μέ πανταλόνια, τά βρακιά του συζύγου ή του πατέρα τους...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί όπως οί γυναίκες τής έποχής εκείνης ήτανε μάλλον κοντόχοντρες, θα παρουσιάζανε πολύ κωμικό θέαμα μέ τά στρογγυλέματα καί τά φουσκώματα πού είχανε μπρός καί πίσω...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί κυρίως μά τίς τρίχες του καλαμποκιού...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τρίχες καλαμποκιού ; Τί τίς κάνανε αυτές τίς τρίχες ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τίς βουτούσανε σέ μελάνι γιά νά φτιάξουνε μουστάκια άγρια καί τεντωμένα... Φυσιικά ιδρώνανε μέ τόν χορό, τό μελάνι εβάρφε καί παντεύεις τό χάλι πού παρουσιάζανε.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Ομως, γιά ν' αναγνωρίσωμε κάτι, όσο περνούσε ό καιρός, αύτά τά εϋθυμα τραγούδια, πού ήτανε άπλως εϋθυμα χωρίς νά είναι άποικρηάτια, δίνανε τήν θέσι τους σέ πραγματικά άποικρηάτια τραγούδια...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ ΜΚι' ένα άπ' όλα τά νεώτερα αύτά τραγούδια, μέ χαρακτήρα καθαρώς άποικρηάτιο, ίσως τό ώραιότερο, είναι ένα τραγούδι μέ στίχους του αγαπητου μας συναδέλφου καί φίλου "Αλένου Σακελλάριου καί μελωδία δική σου, αγαπητέ μου Ηιάγιο, πού πραγματικά αξίζει νά τό επαναλάβωμε ύστερα από σαράντα χρόνια από τότε πού γράφηκε...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Στάσου καί μαντεύω ποιό τραγοῦδι έννοεῖς. Ἡ γυναῖκα ἔχει πάντα καρναβάλι... Αὐτό δέν εἶναι :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αὐτό δά ἔλειπε νά μὴν τό καταλάβης. Ἡ γυναῖκα ἔχει πάντα Καρναβάλι. Στίχοι ἀραιότατοι καί πολύ τεχνικοί, τοῦ Ἄλέκου Σακκελάρου, μουσική τοῦ Κώστα Γιαννίδη... Ἀκοῦστε το παρακαλῶ.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Ἡ γυναῖκα ἔχει πάντα καρναβάλι
 ἔξει πολλά
 κι' ἂν μιὰ μάσκα της πετάξη βάζει ἄλλη
 σέ ξεγελά...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.